

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

8 יהוה בין מצרים ובין ישראל : וירדו כל עבדיך אלה
 אליה שתחול לי לאמר צא אתה וכל העם אשר
 ברגליך ואחרי כן אצאוי צא מעם פרעה בחרו אף :
 9 ויאמר יהוה אל משה לא ישמע

אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים :
 ומושה ואהרן עשו ארת כל המפתים האלה לפני
 פרעה ויחזק יהוה ארת לב פרעה ולא שלח את בני
 ישראל מארצו : 10 ויאמר יהוה אל משה

1 ואל אהרן בארץ מצרים לאמר : החדש הזה לכם
 2 ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה : דברו
 אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו
 4 להם איש שה לבית אבת שה לבית : ואם ימעט הבית

מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו
 ה במכסת נפשות איש לפי אכלו תכסו על השה : שה
 תמים זכר בך שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים
 6 תקחו : והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום
 לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין
 7 הערבים : ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל

8 המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם : ואכלו
 ארת הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים
 9 יאכלו : אל תאכלו ממנו נאוב של מבשל במים כי
 יאם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו : ולא תותירו

ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו :
 11 וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם
 ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא

12 ליהוה : ועבדת בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי
 כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל
 13 אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה : והיה הדם
 לכם

Cap. XII.
 Praecipit
 Deus, ut
 mensis, in
 quo exie-
 runt ab A-
 gypto, pri-
 mus sit in
 calculo
 mensium.
 3 In memo-
 riam liber-
 tatis Israël
 sancit Deus
 statutum
 arietis pa-
 schae, tem-
 pus, & ri-
 tus ejus.

אויב

לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראית לאת
 הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכס נגף למשחית
 בהכתי בארץ מצרים : והיה היום הזה לכם לזכרון
 וחגתם אותו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו :
 שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו טו
 שאר מבתים כפי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש
 ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי : וביום
 הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש
 יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל
 לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם : ושמרתם את
 המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם
 מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם
 חקת עולם : בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב
 תאכלו מצות עד יום האחר ועשרים לחדש בערב :
 שבעת ימים שאר לא ימצא בבתים כפי כל אכל
 מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מערת ישראל בגר
 ובאזרח הארץ : כל מחמצת לא תאכלו בכל כ
 מושבתים תאכלו מצות : פ

*Institutio
festi panum
inermen-
tatorum, ri-
tus, & tem-
pus ejus.*

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו
 וקחו לכם צאן למשפחתים ושחטו הפסח :
 ולקחתם אגרת אוזב וטבלתם בדם אשר בסף
 והנעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם
 אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר :
 ועבר יהוה לנגף ארץ מצרים וראה את הדם על
 המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא
 יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף : ושמרתם את
 הדבר הזה לחק לקול בניך עד עולם : והיה כי תבאו כה
 אל הארץ אשר יתן יהוה לכם באשר דבר ושמרתם
 את

*Mose re-
fert illa fi-
lius Israel,
& quod fi-
lios suos in-
struant in
eis, atque
causam hu-
jus praecepti
paschalis
arietis eos
edocant.*

26 את העבדה הזאת : והיה כִּי יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָחָר

27 העבדה הזאת לכם : וְאָמַרְתֶּם זֶכֶח פֶּסַח הוּא לַיהוָה

אֲשֶׁר פֶּסַח עַל־בְּתֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת־

28 מִצְרַיִם וְאֵת בְּתֵינוּ הִצִּיל וַיִּקְרַע הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ : וַיֵּלְכוּ

וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן

29 בְּעֵשׂוֹ : ס וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיְהוֶה הַכָּה כָּל־

בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרֹעָה הַיֹּשֵׁב עַל־כַּסְאוֹ עַד

ל בְּכוֹר הַשִּׁבְיָאֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר וְכָל בְּכוֹר בַּהֲמָה : וַיִּקַּם

פְּרֹעָה לַיְלָה הוּא וְכָל עַבְדָּיו וְכָל מִצְרַיִם וְתַהֲיִ צַעֲקָה

31 גְּדֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי אֵין בֵּית אִישׁ אֲשֶׁר אֵין שֵׁם מֵת : וַיִּקְרָא

ל' מֹשֶׁה וְלֹאֲהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מֵתוֹךְ עַמִּי גַם־

אֲתֶם גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלָכוּ עַבְדוּ אֶת־יְהוָה כְּדַבַּרְכֶם :

32 גַּם־צִאֲנֶכֶם גַּם־בְּקִרְבְּכֶם קָחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וְלָכוּ

33 וּבִרְכַתֶּם גַּם־אֹתִי : וְתַחֲזֹק מִצְרַיִם עַל־הָעַם לְמַהֲרָה

34 לְשַׁלַּחֶם מִן־הָאֶרֶץ כִּי אָמְרוּ כָּל־נְפְשֵׁי הָעַם : וַיִּשְׂאֵהֶם

אֶת־בְּצִקוֹ טָרֶם יַחֲמִין מִשְׁאֲרֵתָם צָרָתָם בְּשִׁמְלַתָם

לָה עַל־שִׁכְמָם : וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּדַבַּר מֹשֶׁה וַיִּשְׂאֲלוּ

36 מִמִּצְרַיִם כָּל־יֶכֶסֶף וְכָל־זָהָב וּשְׁמֵלֹת : וַיְהוֶה נִתֵּן

אֶת־חֵן הָעַם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׂאֲלוּם וַיִּנְצְלוּ אֶת־

מִצְרַיִם :

37 וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעַמְסֵס סָכְתָה כִּשְׁש־מָאוֹת אֶלֶף

38 רִגְלֵי הַגְּבֻרִים לְבַד מִטֶּף : וְגַם־עָרַב רַב עִלָּה אֲתֶם

39 וְצֹאן וּבִקֵּר מִקְנֵה כְּבֹד מֵאֵר : וַיֹּאפּוּ אֶת־הַבְּצִק אֲשֶׁר

הוּצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגֹרַת מִצּוֹרַת כִּי לֹא חָמִין כִּי גֵרְשׁוֹ

מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהַתְמַהֲמָה וְגַם־צָרָה לֹא עָשׂוּ

מֵלֵהֶם : וּמוֹשֵׁב בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים

41 שָׁנָה וָאַרְבַּע מָאוֹת שָׁנָה : וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

וָאַרְבַּע מָאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל־

צְבָאוֹת

Decima plaga. Deus omne primogenitum Aegypti fecit.

Paroh omnesque servi ejus horum metu percusso precipiunt Israelitis, ut terram suam relinquunt; ac magnam divitiarum copiam illis commodat.

Discedunt Israelitae ab Aegypto.

צבאות יהוה מארץ מצרים: ליל שמרים הוא ליהוה
להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה
שמרים לכל בני ישראל לדרתם: פ

43 ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן

44 נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה

46 אתו אז יאכל בו: תושבו שכיר לא יאכל בו: בבית מה

אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הכשר חוצה ועצם

48 לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו אתו: וכי יגור

אתך גר ועשה פסח ליהוה המור לו כל זכר ואז

יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל

בו: תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם:

49 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה

ונאמר אהרן כן עשו: ויהי בעצם היום

51 הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על

צבאתם: פ

*Quibus li-
cebit, vel
non, agnum
paschalem
comedere.*

וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר וגו' א

3 כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר

משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם

ממצרים מבית עבדים כי בחוק יד הוציא יהוה אתכם

4 מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בחדש

האביב: והיה כריביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי ה

והאמרי והחיווי ויבוס אשר נשבע ל אבתך לתת לך

ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבודה הזאת

בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי

7 חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה

לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך: והגדרת

8 לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי

בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין

עניך

*Cap. XIII.
Moseh ite-
rum notam
facit populo
memoriam
libertatis
ejus, ac fe-
stum azy-
morum.*

א